

Б. В. Карабін,

вихователька ГПД Чигиринського НВК «дошкільний навчальний заклад – загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів №3» Чигиринської районної ради;

Я. В. Бабенко,

учителька початкових класів Боровицької ЗОШ І-ІІІ ступенів Чигиринської районної ради

"В БУРЕМНІ РОКИ МУЗИ НЕ МОВЧАТЬ"

РОЗРОБКА ВИХОВНОГО ЗАХОДУ ДЛЯ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ

Мета: вшанувати пам'ять героїв Небесної сотні та воїнів, які боронили нашу країну у 2014 році і наразі, коли йде визвольна війна проти російських загарбників, прищеплювати любов до Батьківщини, сформувати в учнів розуміння впливу воєнних подій на художню культуру, виховати патріотичну свідомість, розвивати бажання стати гідними громадянами України.

Обладнання: комп'ютер, екран, мультимедійний проєктор.

Хід заходу

Діти.

1. В буремні роки музи не мовчать.
Не спиться їм, й вони бунтують душі.
Поетам, музикантам, скульпторам,
Які і так до всього небайдужі.
2. Пройдуть роки, забудеться війна.
В космічній вимірі вона лиш мить єдина.
Та на віки і донькам і синам
Залишаться мелодії й картини.
3. Залишаться як істина жива,
Як істина, яку не можна знищити.
А у бою поетові слова

Бійцю за волю допоможуть вистояти! (Бабенко Я.)

Ведуча. Зима 2014 р. залишиться в пам'яті нашої країни назавжди. Разом з національно-визвольною війною під проводом Б. Хмельницького та визвольними змаганнями 1917-1923 рр. події на Майдані стануть додатковими сторінками в підручнику з історії України. Але це вже буде не скупий текст, а слова, які переболіли нашими власними серцями і картини, свідками яких є наше покоління.

Дні з 18 по 21 лютого стали днями пам'яті для героїв Небесної сотні, і сьогодні ми зібралися для того щоб їх вшанувати.

Ведуча

Окопи, траншеї, агонія
Країни моєї історія
Людство живе по спіралі
А далі, що буде далі?
А далі – розриті могили?
А далі – Київ бомбили?
Боляче, сумно, жалко...
Квиль при дорозі чайка,
Бо діток її убито.
Нитками білими шито
Життєпис моєї країни,
Її перемог і руїни.

І чорним шито по білому
Руками жіночими вмілими .
Усе ми вмієм робити –
Ще б тільки навчитись жити.

А так знову – волам ревіти.
Та знову десь плачуть діти
Гірчать ягоди знов на калині
І «Пливе кача по Тисині...» (Бабенко Я.)

Відео (Пікардійська терція «Пливе кача по Тисині...»)

Ведуча. У різні часи в Україні під час поховання своїх героїв співали гімн чи «Заповіт» Тараса Шевченка, колишнім воякам визвольної боротьби – стрілецьку пісню Богдана і Лева Лепких «Чуєш, брате мій» («Журавлі»). 21 лютого 2014 р. українці вперше прощалися із загиблими тужливою лемківською піснею «Пливе кача...», що стала неофіційним гімном Небесної сотні.

Віддавна існує вислів «Коли гримлять гармати – музи мовчать». Проте найкращі твори світового мистецтва з'являлися саме в найдраматичніші для людства періоди. А діяльність славетних українських митців цілком заперечує цю тезу. Тому сьогодні ми зібралися тут, щоб зачитати кращі твори, написані в складний для нас час, і прослухати кращі пісні, присвячені героям Небесної сотні та воїнам АТО.

Учень 1. Революційна сцена Євромайдану за відносно короткий час перетворилася на вільну мистецьку платформу. Події, які переживала наша країна, відразу знайшли своє відображення у музиці, а насамперед в творчості гурту «Океан Ельзи», «Скрябін», Козак System, Вперше Чую, Майкл Шур, Телері, Скай, Сергій Шишкін та багато інших.

Учень 2. За понад 3 місяці існування сцени, на Майдані можна було послухати різних музикантів академічної сцени й представників музичного авангарду, естрадних виконавців, бардів та майстрів патріотичної пісні, рок та джаз гуртів з усієї України, а також Польщі, Угорщини, Чехії, Литви та інших країн, які приїхали підтримати протестні настрої.

Відео «Екстреміст грає на піаніно»

Учень 1. Зима, що змінила нас, назавжди залишиться в нашій пам'яті, як і ці слова...

Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь твоєю.
Прийду на світанні в садок із россою,
А, може, дощем на поріг упаду.
Голубко, не плач.

Так судилося, ненько,
Вже слово, матусю, не буде моїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько
Розкажу, як мається в домі новім.

Мені коліскову ангел співає
І рана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває
Душа за тобою, рідненька, щемить.
Мамочко, вибач за чорну хустину,
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну –
Вона, як і ти, була в мене одна.

Учень 2. Роздуми і переживання про війну займають подумки тисяч і мільйонів наших співвітчизників, мільйонів. Кожного дня десятками, сотні волонтерів намагаються усіма силами допомогти нашій армії, яка боронить країну, – людей, для яких найкращою є музика «калашнікова» і для яких музи мовчать...

Учень 1. Сьогодні, коли не тільки на сході України, а і по всій території нашої держави триває військове протистояння, митці не покладають свого пера і нот, щоб словом і музикою підтримати дух тих хто воює і тих хто чекає.

Діти
Чарівна моя Україна
Таку вже гірку має долю,
Що усім поколінням
Воювати треба за волю.
І нам, нащадкам героїв
Треба завжди пам'ятати
Країни своєї історію
Її вікопомні дати.
Треба вчитися думати,
Мислити, метикувати.
Щоб, як станем дорослими,
Досягнутого не втрачати.
Іще один рік проходить.
Ще одна сторінка історії.
Перегорнута, переболена
І не чути «Ура!, Вікторія!»
І чи близько до перемоги?
Не гадаймо на гущі кавовій
А гуртуймося й допомагаємо
Чим уміємо і чим маємо
Й не чекаємо нагород –
Нагорода для всіх єдина,
Коли наш український народ
Захистить свою Україну. (Бабенко Я.)

Відео «Юлія Донченко – Сто бійців, один наказ!»

Діти
Я – ромашка...
В степу широкім на роздоллі
У літнім саяві на зорі
Колише вітерець поволі
Мої пелюстки запасні.
І чути солов'їний щебет,
А не глухі розриви мін.
Солодкий таємничий шепіт:
«Лиш він з гаїв летить, лиш він!».
І небо чисте простяглося
Без літаків і диму стін.
Мені усе це не здалося,
Бо це усе – мій рідний дім!
І хочеться, щоб рученята

Мене зірвали й принесли
Не на могилу до солдата.
Щоб наші хлопці всі жили!.. (А. Середа)

Одного дня усе скінчиться,
задимлена війною втома.
Стократно втомлена жар-птице,
Ти знову повернешся додому.
Ще невідомий нам герою,
Ти розглядатимеш пейзажі,
Вже не хапаючись за зброю.
«Ну ось... я вдома», – тихо скажеш.

Потім судомитиме скроні
Від спогадів, що б'ють з-під пульсу.
Ти там, ми тут – безборонні,
Плід страху – уві сні конвульсії.
Прокинулась...робота, будні,
Новини з передової.
І там, де ти, - зв'язок відсутній.
Але відчуєш: ми – з тобою! (М. Голуб)

Юнаки в нас міцного коріння
Я шокована...Сльози не лнуть...
Сил немає, очі стомились.
Юнаки в нас міцного коріння,
Лише справжні, бо тут народились.
Вони мужньо тримають удари,
Тому гордість насправді бере,
І за те, що вночі під гітару
Мріють, юні, про щастя своє.
І за те, що під дулами танків
Уперед, співаючи, йдуть,
А опісля ховають останки,
Проводжаючи друзів у путь. (І. Шостак)
Відео «Повертайся живим» - С.Тарабарова

Хоч я і дитина, та все розумію
І спати лягаючи ввечері, мрію
Прокинутись вранці в щасливій країні –
Єдиній і вільній, моїй Україні.
В нерівних боях за бажану свободу,
За гідність і честь, за єдність народу
Багато героїв життя віддавали,
Від ворога злого вони рятували
Свою Україну – таку колоритну
У мові і вірі та завжди привітну
До різних народів і поглядів різних.
Невже все даремно?! І вороги грізні
Зруйнують все те, що вдалося нам
надбати,

і будуть у ріднім краю панувати?!
- Та ні! Не здамось! – лине голос народу. –
Від півдня до півночі, заходу, сходу –
Ми різні, але в нас одна Батьківщина!
Навіки єдина! З ім'ям – Україна! (Д. Мусієнко)
Невеселе літо в Криму,
І Луганськ, і Донецьк у диму.
Невеселий і в мене настрій:
Перше вересня – в гільзі айстри...
І сьогодні мені, як ніколи,
Щось не весело йти до школи,
Бо в землі нашій вража сила...
Чим, скажіть, ми таке заслужили?
І воює десь татків брат:
Маріуполь, в руках автомат...
Захищає він сонячне місто,

Чуюсь школу, чиєсь дитинство...

Я не хочу жити в війні,
Щоб було страшно спати мені:
Терористи розбили хату,
Кругом горя і сліз багато...

Ти всіх, ластівко, вбережи,
Захисти солдат і розкажи,
що чекає їх вдома сім'я,
Миру вдома чекаю я! (А. Бабиченко)

Відео «Я тобі наказую жити ...»

Я не хочу війни,
Бо я хочу навчатись у школі.
Я не хочу війни,
Бо я хочу співати пісні.

Я не хочу війни,
Бо я хочу гуляти надворі.
Я не хочу війни,
Бо я хочу радіти весні.

Я не хочу зростати в підвалі
І не хочу не спати ночами,
Затуляючи вуха руками
І чекаючи тиші в пітьмі.

Я не хочу, щоб мама страждала
І щоб батько сів на очах.
Я не хочу щоб брата не стало
і бабуся жила при свічках.

Зупиніться, дорослі, благаю!

Я не хочу війн! Я за мир!

Все, що можна, зробіть, вас прохаю!

Нам не треба війни! Ми – за мир! (Ю. Жосан)

Відео («Христина Панасюк - За крок до бою»)

Учень 2. Бійці завжди радіють приїзду волонтерам, адже крім продовольства та теплих речей вони привозять листи від рідних і малюнки, вправно виведені дитячою рукою.

Діти

В'яже все матуся нишком
не для мене, не для брата
та не жаль нам ані трішки –
рукавички для солдата.

Щоб вони зігріли руки,
щоб вони зігріли душу,
вгамували біль розлуки.

І я теж робить щось мушу.

А я намалюю хату

А в хаті колиску дитячу

І в Бога буду прохати

Хай на сході діти не плачуть. (Бабенко Я.)

Відео (Пісня про кіборгів)

І я молитимусь Богу
Нехай збереже Україну
Хай не буде страху й тривоги
Й не загине жодна людина.

16. Я Матір Божу прохатиму
Щоб край мій покровом укрила.
Й опікувалась солдатами
Щоб кулі їх не скосили.

17. І вчитись ми будем старанно
У зошитах гарно писати
І не будем сваритися
Щоб легше було воювати
Нашим солдатам на сході.
Щоб думка їм душі гріла
Що, як кажуть в народі,
В єдності наша сила.

18. Тож будьмо люди єдині

І в щасті, і в злій годині

Єднаймося в одну родину

Й врятуємо Україну. (всі разом) (Бабенко Я.)

Відео «Молитва» - Анастасія Дмитрук

Учень 1. Міномети, кіборги, «ГРАДи»
То так треба, чи то пак «надо»?
Як на небі спалахує зірка
То комусь це потрібно. А гірко...

Бо згорає чиєсь життя.

Знову хтось іде в небуття.

А цей хтось не сам по собі -

Він загинув у боротьбі

Учень 2. За країну соборну і вільну,
Не роз'єднану, неподільну,
Не розірвану на шматки,
Як було це в минулі віки.

Депутати, парламент, мери...

Добровольці, АТО, волонтери...

І чи Бог пошле нам Мойсея?

Чи судилося жити в пустелі? (Бабенко Я.)

Ведуча. А чи справді так дуже треба,

Щоб снаряди летіли з неба?

Може треба, щоб в небі –птиці

І цілюща вода в криниці?

Може треба – жито у полі?

Може треба – щаслива доля

Україні моїй калиновій?

Чи я дуже багато наміряла? (Бабенко Я.)

На цьому наш захід присвячений творчості нашого буремного сьогодення закінчено. А ми вам бажаємо всім світлих днів і нехай вам щастить. Миру всім нам! Дякуємо за увагу! Все буде Україна

Відео «Анастасія Приходько – Герої не вмирають»

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Україна на вістрі слова. Черкаси: видавець Чабаненко Ю.А., 2014. 124 с.
2. Музи проти гармат. URL: <http://blogs.pravda.com.ua/authors/synyagovsky/544625334fad5/>
3. Коли гримлять гармати, музи... співають. URL: <http://pres-centr.ck.ua/print/news-15074.html>
4. Мистецтво революції URL: <http://www.i-pro.kiev.ua/content/mistetstvo-revolutsiyyi>
5. Євромайдан. Творчий екстремізм. URL: https://www.youtube.com/watch?v=gqY8gUuN7_M
6. Пікардійська терція – Пливе кача. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=Z1BSliF5jc>
7. Донченко Ю. 100 бійців URL: <https://www.youtube.com/watch?v=P39T9jCPvMI>
8. Тінь сонця. Меч Арея URL: <https://www.youtube.com/watch?v=plUPkvexQi4>
9. Тарабарова С. Повертайся живим URL: <https://www.youtube.com/watch?v=woyVC8E5tL4>
10. Панасюк Х. Присягу двічі не дають URL: <https://www.youtube.com/watch?v=wOITxdMMEqk>
11. Кальченко Д. Я тобі наказую жити URL: <https://www.youtube.com/watch?v=X5XCBP0dogk>
12. Панасюк Х. За крок до бою URL: <https://www.youtube.com/watch?v=eKAsiln6fok>
13. Пісня про кіборгів URL: <https://www.youtube.com/watch?v=Nx1cNmyURUo>
14. Дмитрук А. Молитва URL: <https://www.youtube.com/watch?v=eutuzmoYe9c>
15. Приходько А. Герої не вмирають URL: <https://www.youtube.com/watch?v=M34tKv9TKuw>
16. У процесі підготовки даного заходу було використано власні творчі доробки вчителя початкових класів Боровицької ЗОШ І-ІІІ ст. Бабенко Ярослави Вікторівни.